Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-με-λησμόνει»)

ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία . . .	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος .	» » 6,50
Τρίμηνος . . .	» 3,—	Τρίμηνος .	» » 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος | Ἐν Ἀθήναις, 22 Σεπτεμβρίου 1918 | Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 43

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο Χάρμπερτ μεταφέρεται στὸ Γρανίτινο Παλάτι.—Ὁ Νὰβ διηγεῖται τὰ συμβάντα. —Ὁ Κύρος Σμὶθ ἐπισκέπτεται τὸ ροπέδιο.—Καταστροφή! — Οἱ ἄποικοι ὁπλοι μπροστὰ στὴν ἀρώστεια.— Ὁ φλοιὸς τῆς ἰτέας. — Πυρετὸς θανάσιμος. — Καὶ πάλι ὁ Τὸπ γαυγίζει.

Ξεχάστηκαν ἀμέσως καὶ οἱ κατάδικοι, καὶ οἱ κίνδυνοι ποῦ ἀπειλοῦσαν τὸ Γρανίτινο Παλάτι, καὶ τὰ ἀρείπια ποῦ σκέπαζαν τὸ ροπέδιο, κι' ὅλα. Ἡ κατάστασις ποῦ Χάρμπερτ ἦταν τώρα τὸ σπουδαιότερο. Ἡ μεταφορὰ τὸν εἶχε βλάψη; Εἶχε προκαλέση καμμιὰ ἐσωτερικὴ αἱμορραγία; Ὁ ρεπόρτερ δὲν ἤξερε νὰ πῆ, φαίνουνταν ὅμως ἀπελπισμένος. Καὶ οἱ σύντροφοί του τὸ ἴδιο...

Τὸ ἁμάξι ὡδηγήθηκε στὴν καμπὴ τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ, μερικοὶ κλάδοι, δεμένοι σὲ σχῆμα φορείου, δέχθηκαν τὰ στρώματα, ὅπου ἦταν ξαπλωμένος ὁ λιπόθυμος Χάρμπερτ. Ὕστερ' ἀπὸ δέκα λεπτά, ὁ Κύρος Σμὶθ, ὁ Γεδεὼν Σπίλετ κι' ὁ Πέγκροφ βρίσκουνταν στὰ πόδια τοῦ γρανίτινου τοίχου. Ὁ Νὰβ εἶχε ἐπιφορτισθῆ νὰ ναυβάση τὰμάξι στὴν Τερψιθέα.

Ἔβαλαν 'ς ἐνέργεια τὸν ἀνελκυστῆρα(*) καὶ σὲ λίγο ὁ Χάρμπερτ ἦταν ξαπλωμένος στὰ κρεββάτι του, μέσα στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ἡ περιποιήσεις ποῦ τοῦκαμαν, τὸν ξαναφεραν στὴ ζωή. Χαμογέλασε μιὰ στιγμή, ὅταν εἶδε πῶς βρίσκουνταν στὴν κάμαρά του, ἀλλὰ μόλις μπόρεσε νὰ ψιθυρίση λίγα λόγια, τόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἐξάντλησί του.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ἔλυσε τὴς πληγές του γιὰ νὰ τὰς ἰδῆ. Εἶχε φοβηθῆ μὴν ξανάνοιξαν στὸ δρόμο, γιατὶ δὲν ἦταν κλεισμένες στὴν ἐντέλεια. Ἀλλὰ εὐτυχῶς ὄχι. Ἀπὸ ποῦ προήρχετο λοιπὸν ἐκείνη ἡ λιποθυμία, ἐκείνη ἡ ἐξάντλησις; Γιατὶ ὁ Χάρμπερτ εἶχε χειροτερεύση;...

Τὸ παιδὶ ἔπεσε τότε 'ς ἕνα ὕπνο πυρετώδη. Ὁ ρεπόρτερ κι' ὁ Πέγκροφ ἔμειναν κοντὰ στὸ κρεββάτι του.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, ὁ Κύρος Σμὶθ διηγήθηκε στὸ Νὰβ τὰ συμβάντα τῆς στάνης κι' ὁ Νὰβ διηγήθηκε στὸν κύριό του τὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν κατάδικων στὸ ροπέδιο.

Τὴν προηγουμένη νύκτα μόλις, εἶχαν φυγὴ στὴν ἄκρη τοῦ δάσους, κοντὰ στὸ ποταμάκι τῆς Γλυκερίνας. Ὁ Νὰβ, ποῦ ἀγρυπνοῦσε κοντὰ στὴν αὐλή, δὲν ἐδίστασε νὰ πυροβολήση ἕν' ἀπὸ τοὺς πειρατὲς ἐκείνους, τὸν πρῶτο ποῦ ἑτοιμάσθηκε νὰ περάση τὸ ποταμάκι. Ἀλλὰ στὸ σκοτάδι τῆς νύκτας, δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβη ἂν τὸν πέτυχε. Τὸ βέβαιο εἶνε, ὅτι ὁ πυροβολισμὸς δὲν ἐφόβισε τὴν ὁρδὴ κι' ὁ Νὰβ μόλις ἐπρόφθασε νὰ γυρίση στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ὅπου τουλάχιστο θᾶταν ἀσφαλής.

Ἀλλὰ τί νἄκανε τότε; Πῶς θὰ ἐμπόδιζε τοὺς κακούργους νὰ καταστρέψουν τὴν Τερψιθέα; Μποροῦσε ἄλλως τε νὰ περιμένη γρήγορη βοήθεια ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς στάνης;

Ὁ Κύρος Σμὶθ κι' οἱ σύντροφοί του εἶχαν φύγη ἀπὸ τὴς 11 Νοεμβρίου καὶ τώρα ἦταν 29. Δεκαεννέα λοιπὸν ἡμέρες ὁ Νὰβ δὲν εἶχε ἄλλες εἰδήσεις, παρὰ ἐκεῖνες ποῦ τοῦ εἶχε φέρη ὁ Τὸπ· κι' εἰδήσεις κακές: ὁ Ἄρτον ἄφαντος, ὁ Χάρμπερτ πληγωμένος βαρειά, ὁ μηχανικός, ὁ ρεπόρτερ κι' ὁ ναύτης φυλακισμένοι, ἀποκλεισμένοι στὴ στάνη!

Κι' ὁ Νὰβ δὲν ἤξερε τί νὰ κάνη. Γιὰ τὸν ἑαυτό του δὲν τὸν ἔνοιαζε, δὲν φοβοῦνταν, γιατὶ οἱ κατάδικοι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν βροῦν στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ἀλλὰ γιὰ τὴς οἰκοδομές, γιὰ τὴς φυτεῖες τῆς Τερψιθέας, ποῦ ἦταν ὅλα στὴ διάθεσι τῶν κακούργων. Δὲν ἔκρεπε νὰ ρωτήση τὸν Κύρο Σμὶθ, νὰ τὸν εἰδοποιήση τοὐλάχιστο γιὰ τὸν κίνδυνο ποῦ τοὺς ἀπειλοῦσε;..

Ὁ Νὰβ σκέφθηκε τότε νὰ χρησιμοποιήση τὸν Ζοὺπ, γιὰ νὰ στείλη στὴ στάνη δυὸ λόγια. Ἤξερε τὴν ἑκατκτὴ ἐξυπνάδα τοῦ οὐραγγοτάγκου, ποῦ τόσες φορὲς εἶχε δοκιμασθῆ. Ὁ Ζοὺπ καταλάβαινε τὴ λέξι στάνη, ποῦ συχνὰ τὴν ἐπρόφεραν μπροστά του καὶ πολλὲς φορὲς εἶχε πάη ἐκεῖ μὲ τὸ ἁμάξι καὶ μὲ τὸν Πέγκροφ. Δὲν εἶχε ξημερώση ἀκόμα. Ὁ γοργὸς οὐραγγοτάγκος θὰ μποροῦσε νὰ περάση ἀπαρατήρητος ἀπὸ τὸ δάσος ἐκεῖνο ὅπου, κι' ἂν τὸν ἔβλεπαν οἱ κατάδικοι, θὰ τὸν ἔπαιρναν γιὰ ἕνα ἀπὸ τοὺς φυσικούς του κατοίκους.

Ὁ Νὰβ δὲν ἐδίστασε. Ἔγραψε τὸ γραμματάκι, τὸ ἔδεσε στὸ λαιμὸ τοῦ Ζοὺπ, τὸν ἔφερε ὡς τὴν πόρτα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Κι' ἀπὸ κεῖ ξετύλιξε ἕνα σχοινί, μακρὺ ὡς κάτω. Ἔπειτα ἐπρόφερε πολλὲς φορὲς αὐτὲς τὴς λέξεις:

— Ζοὺπ! Ζοὺπ! Στάνη! στάνη!

Τὸ ζῶο κατάλαβε, ἄρπαξε τὸ σχοινί, γλύστρησε ὡς τὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ χάθηκε στὸ σκοτάδι, χωρὶς νὰ πάρουν καθόλου εἴδησι οἱ κατάδικοι.

— Καλὰ ἔκαμες, Νάβ, τὸν ἔκοψε ἐδῶ ὁ Κύρος Σμὶθ· ἂν δὲν μᾶς εἰδοποιοῦσες ὅμως, ἴσως θᾶκανες καλλίτερα.

Καὶ μιλῶντας ἔτσι, ὁ μηχανικὸς συλλογίζουνταν τὸν Χάρμπερτ, ποῦ ἡ μεταφορὰ τοῦ εἶχε βλάψη τόσο πολὺ τὴν ἀνάρρωσι.

Ὁ Νὰβ ἀποτελείωσε τὴ διήγησι. Οἱ κατάδικοι δὲν φάνηκαν καθόλου στάκρογιάλι. Ἴσως, ἐπειδὴ δὲν ἤξεραν τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ, θὰ φαντάζουνταν ὅτι τὸ Γρανίτινο Παλάτι εἶχε πολυάριθμους ὑπερασπιστές. Θὰ θυμοῦνταν ἄλλως τε ὅτι, ὅταν ἔφθασαν μὲ τὸ βρίκι καὶ θέλησαν νὰ βγοῦν ἔξω, πολλοὶ πυροβολισμοὶ τοὺς εἶχαν ὑποδεχθῆ, κι' ἀπὸ τοὺς ἀπάνω κι' ἀπὸ τοὺς κάτω βράχους, καὶ δὲν θᾶθελαν νὰ ἐκτεθοῦν. Τὸ ροπέδιο ὅμως τῆς Τερψιθέας τοὺς ἦταν ἀνοικτὸ κι' αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ τὸ ὑπερασπισθοῦν τὰ ὅπλα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Παραδόθηκαν λοιπὸν ἐλεύθερα στὰ καταστρεπτικά τους ἔνστικτα: ἔκαψαν, ξερρίζωσαν, γκρέμισαν, κάνοντας ἔτσι τὸ κακὸ γιὰ τὸ κακό. Καὶ δὲν ἔφυγαν ἀπὸ κεῖ, παρὰ μισὴ ὥρα πρὶν φθάσουν οἱ ἄποικοι, ποῦ τοὺς ἐνόμιζαν ἀκόμα κλεισμένους ἐκεῖ-πέρα στὴ στάνη.

«Ὁ Πέγκροφ ἔδειξε ἕνα κρᾶγμα στὸ τραπέζι...»

Ὁ Νὰβ εἶχ' ἐξορμήση ἀπὸ τὸ καταφύγιό του. Εἶχε ἀναβῆ στὴν Τερψιθέα, μὲ κίνδυνο νὰ δεχθῆ καμμιὰ σφαῖρα κι' εἶχε προσπαθήση νὰ σβύση τὴ φωτιὰ ποῦ καταβρόχθιζε τὰ σπιτάκια τῆς αὐλῆς. Τοῦ κάκου ὅμως ἀγωνίσθηκε, ὡς τὴ στιγμὴ ποῦ φάνηκε τὸ ἁμάξι στὴν ἄκρη τοῦ δάσους.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 343.

ΑΘΗΝΑ ΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΡΥΓΟΝΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΚΕΣΑΤΙΑ φέτος οἱ Νεμρῶδ τῆς Ἀττικῆς! Δὲν *πέρασαν* τρυγόνια. Οὔτε τὴς τελευταίας ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου, ποὺ εἶνε ἡ καθαυτὸ *ἐποχή*, οὔτε τὴς πρῶτες τοῦΣεπτέμβρη. Ἐκτὸς ἀπὸ ἕναμικρὸ πέρασμα ποὺ σημειώθηκε στὴ Βουλιαγμένη κι' ἀπὸ κάποιες, λιγοστὲς ἐπιτυχίες στὸν Ἐλαιῶνα, πουθενὰ ἀλλοῦ,οὔτε στὸ Σούνιο, κανένας κυνηγὸς δὲν κατώρθωσε νὰ φτάσῃ τὴ δωδεκάδα σὲ μιὰ 'μέρα' ἀπεναντίας περγούσαν καὶ τρεῖς καὶ τέσσερες ἡμέρες, χωρὶς νὰ πέσῃ οὔτ' ἕνα θῦμα φτερωτό. Κάποιος, κυνηγὸς βέβαια,ποὺ διεκτραγῳδεῖ σὲ μιὰ ἐφημερίδα αὐτὴ τὴν κατάσταση, λέει ὅτι οὔτε οἱ *γερονιότεροι* δὲ θυμοῦνται καλοκαίρι φτωχότερο σὲ κυνήγι.

Τί ἔπαθαν λοιπὸν φέτος τὰ πουλιά; Γιατὶ δὲν πέρασαν, ὅπως πάντα, τὰ τρυγόνια,γιατὶ δὲν ἐστάθηκαν λίγο στὴν Ἀττικῆ,νὰ ξεκουρασθοῦν τὰ καϊμένα ἀπ' τὸ μεγάλο τους ταξεῖδικαὶ...νὰβροῦν τὴν αἰωνία Ἀνάπαυσι ἀπ' τὰ χέρια τῶν κυνηγῶν; Γερονιότεροι καὶ νεώτεροι προσπαθοῦν τώρα νὰ τὸ ἐξηγήσουν.Κι' οἱ περισσότεροι λένε, ὅτι καὶ γι' αὐτὸ ἀκόμα φταίει ...ὁ πόλεμος. Τὰ τρυγόνια ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν Ρωσσία καὶ τὴν *Ρουμανία*.Οἱ ἀγροὶ ὅμως σ' αὐτὲς τὴς χῶρες καταστράφηκαν καὶ μαζὶ μ' αὐτὲς ἡ φωλιὲς τῶν τρυγονιῶν, ποὺ δὲν μπόρεσαν ἔτσι νἀναστήσουν μικρά. Ἐπομένως δὲν *ὑπῆρχαν* τρυγόνια γιὰ νὰ περάσουν *μὲ* τὴν συνεθισμένη ἀφθονία. Καὶ *πέρασαν* λιγοστά, ἀραιά.

Ἄλλοι ὅμως,—ὅπως ὁ κυνηγὸς ποὺ διεκτραγῳδεῖ τὴν κατάσταση στὴν ἐφημερίδα,—δὲν παραδέχουνται αὐτὴ τὴν τελεία *καταστροφή*. Κι' *ἀποδίδουν* τὴν φετεινὴ ἀραιότητα σὲ δυὸ ἄλλους λόγους. Πρῶτο, στοὺς ἀνατολικοὺς ἀνέμους, ποὺ ἐπικρατοῦσαν ὅλο τὸν Αὔγουστο κι' εὐνοοῦσαν τὴν μεταγάστευσι τῶν πουλιῶν, ὥστε νὰ *μὴν εἶνε ὑποχρεωμένα να κάνουν σταθμούς*, νὰ ξεκουράζουνται καὶ...νὰ σκοτώνουνται καὶ δεύτερο, στὸ σβύσιμο τῶν φάρων ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἀναμμένοι γύρω στὸ Σούνιο καὶ τραβοῦσαν μὲ τὴ ζωηρή τους λάμψι τὰ ταξειδιάρικα πουλιά. Νὰ *πούμε τὴν* ἀλήθεια, ἂν τὸ δεύτερο αὐτὸ ἦταν ὅλη ἡ αἰτία, πάλι ὁ πόλεμος θἄφταιγε, γιατὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου δὲν ἀνάβουνται οἱ φάροι.Γιὰ τὴν ἐπικράτησι ὅμως τῶν ἀνατολικῶν ἀνέμων, ὅσο ἔκτακτη κι' ἂν ὑποτεθῇ, ὁ πόλεμος βέβαια δὲν εἶνε καθόλου ὑπεύθυνος, μολονότι μερικοὶ θέλουν νὰ ποῦν ὅτι καὶ τὴν ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασι ἐπηρεάζουν ἡ κανονιές, ἡ πυρκαϊὲς κι' ἡ ἐκρήξεις ποὺ γίνουνται καθημέρα στὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Εἴτε γιὰ τὸν ἕνα λόγο,εἴτε γιὰ τὸν ἄλλο, τὸ βέβαιο εἶνε ὅτι οἱ κυνηγοὶ τῆς Ἀττικῆς δὲν βρῆκαν φέτο τρυγόνια νὰ σκοτώσουν κ' οἱ καλοφαγάδες, — οἱ πλούσιοι ἐννοεῖται, γιατὶ σήμερα μόνον οἱ πλούσιοι τρῶνε καλά,— στερήθηκαν τὸν πιὸ ἐκλεκτό τους μεζέ: ἕνα παχύ, ἀβρόσαρκο τρυγόνι ψημένο στὴ σκάρα. Ἤθελα ὅμως νὰ ἤξερα τί λένε... καὶ τὰ τρυγόνια! Μὰ μοῦ φαίνεται, ὅτι θὰ δοξάζουν τὸν Ὕψιστο, ποὺ εὐνόησε τὸ μακρινό τους ταξεῖδι καὶ τοὺς ἔδωσε *πρίμο* τὸν καιρό, ὥστε νὰ μὴ κουρασθοῦν στὸν ἀναέριο δρόμο καὶ νὰ μὴ ζητήσουν προσωρινὸ ἄσυλο σὲ μιὰ γῆ πλημμυρισμένη ἀπὸ φονιάδες. (Γιατὶ τί ἄλλο εἶνε οἱ κυνηγοὶ παρὰ φονιάδες... χάριν διασκεδάσεως, ἀφοῦ οἱ περισσότεροι δὲν τρῶνε κἂν τὸ κυνῆγι ποὺ σκοτώνουν;)

Γιὰ φανταστῆτέ μου, ἀλήθεια,τί τραγικὰ ποὺ εἶνε αὐτὸ τὸ πέρασμα τῶν τρυγονιῶν! Ξεκινοῦν μιὰν ἡμέρα, κοπάδι, ἀπὸ τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν, γιὰ νὰ πᾶνε νὰ ξεχειμωνιάσουν ;' ἕναν ἄλλο μακρινό. Ἡμέρες καὶ νύκτες πρέπει νὰ ταξειδεύουν στὸν ἀέρα, ἀπάνω ἀπὸ θάλασσες. Ὁ καιρὸς δὲν εὐνοεῖ τὸ ταξεῖδι τους. Τὸν ἔχουν *ἐνάντιο* κι' ἡ προσπάθεια ποὺ πρέπει νὰ κάνουν, γιὰ νὰ κατανικοῦν τὴν ἀντίστασί τοῦ *ἀνέμου*, κουράζει πιὸ γρήγορα τὴς φτεροῦγές τους. Λίγο ἀκόμα καὶ θἄταν ἀδύνατο νὰ προχωρήσουν. Θὰ πέσουν στὴ θάλασσα ἐξαντλημένα. Ἀλλὰ νά, ἡ σωτηρία: Μιὰ γῆ ἀσπρογαλιάζει ἀπὸ κάτω τους. Τὴν λένε Ἑλλάδα, Ἀττική, Σούνιο. Αὐτὸ τὰ τρυγόνια δὲν τὸ ξέρουν, βλέπουν ὅμως πῶς ἔχει δένδρα καὶ θάμνους. Ἐσώθηκαν! Καὶ κατεβαίνουν γιὰ νὰ στάθοῦν μιὰ στιγμή, νὰ ξεκουρασθοῦν, νὰ πάρουν ἕνα ὕ*πνο καὶ τὸ πρωΐ πάλι δρόμο...*

Ὦ, δυστυχία τους! Δὲν ἔπεφταν στὴ θάλασσα; Καλλίτερο μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν, θἄταν ὅμως τὸ ἴδιο... Κυνηγοὶ ἐνεδρεύουν, σκυλιὰ τρέχουν, τουφέκια πέφτουν παντοῦ. Μπάμ! μπούμ!... Ἕνα χαλάζι μολυβένιο ἄλλα τἀφίνει στὸν τόπο, ἄλλα τὰ ρίχνει πληγωμένα, γιὰ νὰ τἀποτελειώσουν τὰ σκυλιά. Παγωλεθρία! Ἡ μάνα κλαίει τὸ παιδὶ καὶ τὸ παιδὶ τὴ μάνα. Κι' ὕστερα ἀπὸ μιὰ νύχτα τρόμου καὶ φρίκης, τὰ τρυγόνια; ποὺ γλύτωσαν σκορπισμένα, κρυμμένα στὰ ἔγκατα, σηκώνουνται νὰ μαζευθοῦν καὶ νὰ φύγουν. Ὦ, τί λίγα ποὺ εἶνε τώρα! Ἀπὸ τὸ μεγάλο κοπάδι, δὲν μένουν πιὰ οὔτε τὰ μισά. Τἄλλα ἔπεσαν στὴν ἀφιλόξενη γῆ, σκοτωμένα ἀπὸ κυνηγούς, γιὰ νὰ φαγωθοῦν ἀπὸ καλοφαγάδες.

Ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος... Ἕνα αἰώνιο μακελλιό. Τὰ τρυγόνια ποὺ γλύτωσαν φέτος, θὰ τὴν πάθουν ἴσως τοῦ χρόνου. Γιατὶ τοῦ χρόνου μπορεῖ νὰ μὴν ἐπικρατήσουν ἀνατολικοὶ ἄνεμοι τὸν Αὔγουστο κι' οἱ φάροι ὁλόγυρα στὸ Σούνιο μπορεῖ νὰ μὴν εἶνε σβυσμένοι. Δυστυχισμένα τότε τρυγόνια,—εὐτυχισμένοι κυνηγοί!..

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Μ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ (*)

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ

Γεννήματα τῆς γῆς ἡλιοθρεμμένα,
Μέσα στὸ βάζο.
Σάν σᾶς κοιτάζω
Πόση λαχτάρ' ἀνάβετε σ' ἐμένα!

Χάϊδι στὸ μάτι μου κάθε σας χρῶμα,
Τάβρά σας μῦρα
Σκορπᾶτε γύρα,
Γλύκες, δροσιὲς γεμίζετε τὸ στόμα.

Χνούδια βελούδινα καὶ μεταξένια,
Κομψὲς γραμμοῦλες,
Στίγματα, βοῦλες,
Φωτοπερίχυτα καὶ χρυσαφένια.

Καὶ τὸ καθένα σας στὴν ὀμορφιά του
Ξεχωρισμένο,
Πῶς περιμένω
Νὰ μᾶς τὸ δώσῃ ἡ Γῆ μὲ τὴ σειρά του!

Νικητὴς τῆς Ἀύριον (Α' Βραβεῖον)

Στερεὴ δροσιὰ ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ Μάννα
Μεσ' ἀπ' τὰ γόνιμα βαθειά της σπλάχνα,
Τὸ ἀδρό σου τὸ ἄρωμα, ἡ αἰθέρια ἡ ἄχνα
Γιὰ τὴν ψυχὴ τὴ διψασμένη μάνα!

Ὦ ἐσεῖς, διαμάντια τοῦ καλοκαιριοῦ,
Τὴν ὡριμότη σας τὴν ἀπαλὴ
Τήνε χρωστᾶτε στοῦ Ἥλιου τὸ φιλὶ
Καὶ στὸ γλυκὸ τὸ χάδι τοῦ Ἀγεριοῦ!

Σφύζει ἡ Ζωὴ σ' ἐσᾶς λαχταριστή,
Τὸμέλι στάζει,—ἀπ' τὴν καρδιά σας αἷμα
Ζωογόνο κι' ἄδολο τῆς Φύσης ρέμμα
Μέσ' στὸ λιοπύρωμα τοῦ Θεριστῆ!

Χυμὲ πλασμένε μ' ἀμβροσίας ὕλη
—Μιὰ ἀπὸ τὴς λίγες τοῦ θνητοῦ χαρὲς
Μέσα στοῦ βίου τῆς πάλες τῆς σκληρὲς
Σ' εὐγνωμονεῖ τὸ πικραμένο χεῖλι!

Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος
(Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ)

Παίρνω κι' ἕνα μοσχάχλαδο,—
Ὅπως μοῦ λένε—πρώτης.
Καὶ τί νὰ ἰδῶ; ἀσθενικό,
Ξερό, βλογιοκομμένο...
Τὸ βάζω μεσ' στὸ στόμα μου.
Μὴν τῶχαν μαγεμένο;
Ἦταν στὴν ὄψι μυλωνᾶς
Καὶ στὴν καρδιὰ δεσπότης!

Χρυσόφτερη Ἐλπίδα (Β' Βραβεῖον)

—Φροῦτα, γλυκὰ σὰ μέλι,
βερύκοκό μου, ἀχλάδι δροσερό,
ροδάκινο, σταφύλι ἀπὸ τ' ἀμπέλι,
γιὰ σᾶς καὶ μόνο λαχταρῶ!

Μ' ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ λόγια μου δυνάμω
καλὰ σᾶς τάπια καὶ στὸν ὑμνητή σας
γιὰ εὐγνωμοσύνη δόστε τὴ ζωή σας:
ἐλᾶτε τώρα νὰ σᾶς φάω.

Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς (Β' Βραβεῖον)

Φροῦτα ποὺ ἡ ὄψη σας λαχτάρα μοῦ γεν
Καὶ νὰ σᾶς φάω ἐπιθυμιὰ μεγάλη,
Ποιὰ μοῖρα σᾶς ἐχάρισε αὐτὰ τ' ἀγνά,
Αὐτὰ τὰ ὑπέρξεα χρώματα καὶ κάλλη,
Ποιοῦλιος δὲ μπορεῖ ἡ βροχὴ ποτὲ νὰ σβύσ
—Ποιὸς ἄλλος ἀπ' τὴ φύση!

Δάφνης Στέφανος (Γ' Βραβεῖον)

Τὰ κεράσια

Ἀπὸ κάθε ἄλλο φροῦτο,
τὰ κεράσια προτιμῶ
Ἔρχουμαι μαθτὰ γιὰ τοῦτο
καὶ στὸ Διαγωνισμό.

Νὰ τὰ βρίσκω στὴ φρουτιέρα
διόλου δὲν μ' εὐχαριστεῖ!
Θέλω στὰ περβόλια πέρα
νὰ πηγαίνω τὸ πρωΐ,

Ν' *ἀνεβαίνω χώρις φόβο*
ἀψηλὰ στὴν κερασιά,
Φρέσκα-φρέσκα νἀν τὰ κόβω,
ραντισμένα μὲ δροσιά!

Κι' ἀφοῦ πρῶτα τὰ χορτάσω,
μὰ κι' ἀλλοιῶς νὰ τὰ χαρῶ:
Σκουλαρίκια νὰ τὰ φτειάσω
καὶ στ' αὐτιὰ νὰ τὰ φορῶ.

Ψεύτικη Κουκλίτσα (Γ' Βραβεῖον)

Μὲ τρελλὴ χαρὰ ποθῶ,
ἀνοιξι καὶ θέρος,
νἄμαι σ' ἕνα ἐξοχικὸ
μὲ περβόλια μέρος!

Νὰ σηκώνουμαι ταχιὰ
μὲ δροσᾶτο ἀγέρι
νὰ σκαλώνω στὰ δεντριὰ
σέργοντας πανέρι.

(*) Ἴδε τὰ τελέσματα εἰς τὸ προηγ. φύλλον, σελ. 343.

Κι' ἀφοῦ φάω ὅσα μπορῶ
φροῦτα, καὶ γεμίσω
τὸ πανέρι φουσκωτό,
τἄλλα... παραπίσω!

Φροῦτά μου λαχταριστά,
μοσχομυρωδᾶτα,
ὄμορφα καὶ ζηλευτὰ
δροσερὰ κι' ἀφρᾶτα,

Πάντοτε σᾶς λαχταρῶ!
καὶ σὲ δένδρου ἀπάνω
τὸν ψηλότερο κορμό,
ἔννοια σας, σᾶς φτάνω!

Τσαχπίνα (Γ' Βραβεῖον)

Γιὰ φροῦτα μὴ μοῦ λές,
τρελλαίνουμαι!
Γιὰ σύκα, γιὰ σταφύλια,
γιὰ βερύκοκκα,
Γι' ἀχλάδια...Ἀτάσου,χριστιανέ μου,
πνίγηκα!
Ὄχι, μὰ νἄχῃς σὲ τραπέζι
καὶ ροδάκινα

. . . . Τίποτα! πανάγαθε
Ἐγὼ δὲ δίνω.

Σᾶς τὰ χαρίζω ὅλα,
γιὰ ἕνα τσαμπὶ
Ροδίτη τραγανό,
ἀθηναϊκό!

Νίκος Σκέντερης (Α' Ἔπαινος)

Τρεῖ' ἀδελφάκια κάθουνται
Στοῦ κήπου τὴν πεζοῦλα.
Τῶνα τηράει στὴ ρεμματιά,
Τἄλλο κατὰ τὴ βρύση.
Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο
Σηκώνεται καὶ λέει:
'Ἀδέλφια, τί κοιτάζετε
Τοῦ κάκου ἄθθε-κεῖθε;
Δὲν βλέπετε τὴν κερασιὰ
Ποὺ μὲ τὰ κόκκινα τραβᾷ
Τῶν διαβατῶν τὰ μάτια;
Δὲν βλέπετε τὴν *ἀπιδιά*;...

Ἰω. Δ. Τσιοβαρίδης (Α' Ἔπαινος)

Σταφύλι ἀργοσαλεύουνε
Τὰ δένδρα φορτωμένα
Ὦ, πόσο τὰ ζηλεύουνε
Τὰ μάτια μαγεμένα!

Διάττων Ἀστὴρ (Α' Ἔπαινος)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Λουλούκα, ὁ κ. Μῖ ἔχει ὀφθαλμία!

— Ὀφθαλ...μία; Ἀ μπᾶ! Ἐγὼ εἶδα καὶ τὰ δυὸ του μάτια κόκκινα.

— Ἔ, καί;.. τί ἔχει λοιπόν;

— Ὀφθαλδύο!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κάκιας

* * *

—Γιατί, Τότο, ὅταν κοιμᾶται ὁ μπαμπᾶς ροχαλίζει;

—Γιὰ νὰ τὸν ἀκούω καὶ νὰ κάνω ἡσυχία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰολέως

* * *

Ἡ Μαμμά:—Γιατὶ ἔφαγες, Κωστάκη; Καὶ τώρα πῶς θὰ πάρῃς τὸ γιατρικό σου;

Ὁ Κωστάκης:— Μὲ τὸ κουτάλι, μαμμά!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰδεώδους τῶν Ἑλλήνων

* * *

—Μαμμά, τί πουλὶ εἶν' αὐτό;

—Παγώνι, παιδί μου.

—Παγώνει... μὲ τέτοια ζέστη; Καὶ πῶς τὸ λένε;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τῶν Δολιανῶν

* * *

Μεταξὺ μικρῶν ἐξύπνων.

—Γιατὶ ἔδεσες τὸ πόδι σου;

—Εἶδα στὸν ὕπνο μου πῶς ἐπάτησα καρφί.

— Καλὰ νὰ πάθῃς: Μὴν κοιμᾶσαι ξιπόλυτος!..

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δεπεσμένου Λόρδου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἁπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλῆρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἀποστείλεῖσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) **Παίγνιον**

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας

		ΜΑΣ		
	ΒΑ	ΡΙ	ΠΑ	
ΒΟΣ	ΛΑ	Ω	ΛΑ	ΜΟΣ
	ΛΩ	ΚΑΛ	ΣΟ	
		ΤΗΣ		

Τέσσαρες: Ἕλληνες ποιηταί.

β'.) **Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος**

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀλυτρώτου

— Δόσε μού το, Πηνελόπη,
Μοῦ χρειάζεται. —Μὰ τί;
—Ἔλα τώρα, σοῦ τὸ εἶπα,
Μὴ μοῦ κάνῃς τὴν κουτή!

γ'.) **Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς**

Ἐστάλη ὑπὸ Κ. Κοκκίνη

Pêle-Mêle

Courage non juge on actes aux aux mais le paroles.

Λύσεις τοῦ 400 οῦ φύλλου

α'.) Ἀράκυνθος, Περιστέριον, Κενοδῆλε, Ἐφόμανθος. — β'.) Ἑλλάς, πατρίς μου!— γ.) Les bons comptes font les bons amis.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς δώδεκα: 1ος, 5ος, 7ος, 10ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος ***δρ. 3***, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος ***δραχ. 3,20*** διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ ***δρ. 3,50*** διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος ἄδετος ***δρ. 10*** καὶ χρυσόδετος ***δρ. 15***. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἄδετος ***δρ. 10,50***, χρυσόδετος ***δρ. 16,50***. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἄδετος ***δρ. 11,50***, χρυσόδετος ***δρ. 16,50***.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ *Γραφεῖον μας*, ἀποστέλλοντες καὶ ***50*** λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων των.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Συνέχ. εἰσφορῶν (Ἀρ. 511—521):

Παπουτσωμ. Γάτος, Λάρισσα δρ.	1,50
Τρελ. Ναυτοπούλα, Ἡράκλειον »	2,35
Ἔντοκον Γραμμάτιον, Ἀθῆναι »	1.—
Κ.Δ. Ἐλευθερουδάκης, Ἀθῆναι »	1.—
Ἀθ.Π.Ρεμπουτζάκος,Καλάμαι »	2.—
Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, Ζάκυνθος »	1.—
Ἀρίσταρχ. ὁ Σάμιος, Ἀθῆναι »	2.—
Ζωὴ Ν. Φ., Ἀλεξάνδρεια »	5.—
Ὀδυσσεύς, Πειραιεύς »	5.—
Ἀντίνοος, Ἀθῆναι »	2.—
Γεωργ. Ι. Μαλάκης, Λάρισσα »	4.—
Φρέντος, Ἀθῆναι »	6.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας. Εἶνε ἄξιοι καὶ γενικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς περιοδικοῦ τόσον χρησίμου εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ἑπομένως ἑνὸς *ἐθνικοῦ* ἔργου, ὡς καὶ πάντων χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 18ην Σεπτεμβρίου 1918.

ΟΣΟΙ ἤλθατε ἢ ἐπέρασατε ἀπὸ τὸ Γραφεῖόν μου αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, θὰ εἴδατε *μίαν σημαίαν* εἰς τὸ μπαλκόνι. Θὰ σᾶς ἐφάνηκε πολὺ ξεθωριασμένη, ἀλλὰ μὴ τὴν περιφρονήσετε! Εἶνε ἡ ἴδια σημαία ποὺ ἐχαιρέτησε καὶ τὰ ἔνδοξα γεγονότα, τοὺς θριάμβους τοῦ 1912 καὶ 1913. Τὴν εἶχα φυλαγμένη ἀπὸ τότε, εἰς ἀνάμνησιν, καὶ τὴν ἔβγαλα πάλιν, εἰς τὸν γενικὸν σημαιοστολισμόν, νὰ χαιρετήσῃ ἡ ἴδια τὴν *συνέχειαν*.—Ἂς χαιρετήσῃ γρήγορα καὶ τὸ *συμπλήρωμα* καὶ ἂς εἶνε αὐτὸ ὅπως τὸ ὀνειρεύεται κάθε ἑλληνικὴ ψυχή! Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ποὺ μᾶς χαρίζει τὴν Νίκην εἰς τὸν μεγάλον αὐτὸν Ἀγῶνα!

Ὁ κ. Φαίδων μὲ παρεκάλεσε νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν ὑποδοχὴν ποὺ ἔλαβεν ἐκ μέρους σας ἡ ἀγγελία του. Καθημερινῶς ἐγγράφονται διὰ τὸ βιβλίον του τόσοι, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ὅλη ἡ ἔκδοσις θὰ καλυφθῇ. Ἡ ἀγγελία ἐκυκλοφόρησε μὲ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον. Ἐὰν τυχὸν δὲν ἔλαβε κανείς, εἰμπορεῖ νὰ τοῦ ζητήσῃ.Τὸ βιβλίον τυπώνεται ὁλονὲν καὶ τὴν 1ην Νοεμβρίου θὰ εἶνε στὰ χέρια τῶν συνδρομητῶν.

Ὡραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Μανὸν* (ἡ ὁποία μοῦ ἔστειλε ἀπὸ τώρα καὶ τὴν συνδρομήν της διὰ τὸ 1919!) *Γυθειωτάκι, Ἀελές, Γ. Κ. Μαρκ., Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου, Πυθαγόρας* ὁ *Σάμιος, Χίόνι τοῦ Μπιζανίου, Τιμημένη Γαλανόλευκη,Τεύθρας,Τιμημένο Τουφέκι, Πατριωτικὴ Ἕνωσις, Μέλλων Νικητὴς* καὶ *Οὐράνιος Θόλος*.—Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνωρίζεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγνωριζόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα Ψευδώνυμα: *Δαιμόνιον*, ἀ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ φράσεις λεπτὰ 50· Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ *Ἀνήλικος Μπέμπης* μὲ *Ζωνέσταν*,

Κυανόλ. Λάβ.—τὸ *Τιμημένο Τουφέκι* μὲ *Νεαρ. Ντέτεκτ.*, *Μυγκέ*, *Πατρινὸ Δουλ.*—ὁ *Κορυλαλνὸς* μὲ *Δεγ.* *Ἀκρίτ.*, *Ἔνδοξ.* *Στρατηγόν*, *Ἄρην*, *Ἀτρόμ.* *Ἄμαζ.*, *Συριανοπούλαν.*—ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Ἀτρόμ.* *Ἑλληνόπαιδα*, *Ἀλαλ.* *Κύμβ.*, *Ἰούλ.* *Καίσ.*, *Καρυάτιδα*, *Ἀρχιατσίγγ.*, *Τεύθραν*, *Φαεθ.*, *Μανιατοπ.*—τὸ *Χιόνι τοῦ Μπιζανίου* μὲ *Τραυμ. τ. Μπιζ.*, *Ρόδ. τ. Ἀνοίξ.*, *Ὁμηρ.* *Ἰθάκην*, *Μυρσίνην*, *Ἀρχιατσίγγανον*, *Πεισματάραν*, *Κόκ.*, *Γάντι*, καὶ μὲ ὅλους.—ὁ *Ἔνδοξος Στρατηγὸς* μὲ *Τραυ. τ. Λευτ.*, *Νικ. τ. Αὔρ.*, καὶ μὲ ὅλους τοῦ Κράτους Ἀνικήτων.—ἡ Φωνὴ τῆς Πατρίδος μὲ *Νικ. τ. Αὔρ.* καὶ μὲ ὅλους τοῦ Κράτους Ἀνικήτων.—ἡ *Μεγαγχολικὴ Κιθάρα* μὲ *Μυροβ.* *Ἄνθος*, *Δικέφ.* *Ἀέτ.*, *Ναυτ. τ. Πατρ.*, *Κυματοῦρ.* *Πατρ.*, *Τρελ. Ναυτοπ.*,—ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Τριαν. Διαβολ.*, *Αὔρ. τ. Ἰον.*, *Ἔαρ.* *Μυρσ.*, *Ζιζάνιον*, *Ἐθνοφύλακα*, *Ἀσπρολούλουδο*, *Ἀθών*, *Ἐλενάκι.*—τὸ *Κόκκινο Γαρύφαλο* μὲ *Νικ. τ. Αὔρ.*, *Κόρ. τ. Κυμ.*, *Γλυκὺ Παρελ.*, *Μουρίζ*, *Τρελλοαρσακειάδα*, *Κάκιαν*, *Τρισεύγενην*, *Φάουστ.*—ὁ *Ἀήττητος Ἕλλην* μὲ *Ἀνελ. Ἕλληνα*, *Τολμ.* *Ἕλληνα*, *Ἀθάν*, *Εὔζων.*—ὁ *Διάττων* *Ἀστὴρ* μὲ *Νικ. τ. Αὔρ.*, *Πειρακτήριον*, *Τραγ. τ. Λευτ.*, *Κυαν. Λάβ.*, *Φαέθωνα*, *Ἀριστ. τ. Σάμ.*, *Φρέντον*, *Ἕλλην*, *Οὐρανόν*, *Λάμπ.* *Ἀστέρα*, *Ἄρην*.—ὁ *Ναυτόπαις* μὲ *Ναυτόπ. τ. Νίκ.*, *Ναυτόπ. τ. Δόξ.*, *Πεταλούδαν*, *Μαρκησίαν*, *Μὴ μὲ Δησμ.*, *Ἀρχιατσίγγανον*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Δὸν Κιχότην* (οἱ Σύλλογοι μόνο στὸ Ξεσπάθωμα διαγωνίζονται· ἀντιπρόσωπον ἀγνοῶ·) *Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς* (εὐπρόσδεκτα· ἡ Κυριακὴ κοιτεύει· τώρα γίνεται ἡ εἰκονογράφησις·) *Προμηθέα Δεσμώτην* (ποῦ ἐγύρισε ἀπὸ τὸ Σούνιον ἔπρακτος· ἂς διαβάσῃ τὴν Ἐπιστολήν τοῦ κ. Φαίδωνος νὰ παρηγορηθῇ· διὰ τὸ ἄλλο, δὲν γίνεται μόνον ὅ,τι λέει ὁ κανονισμός·) *Ἥρωα τῶν Δολιανῶν* (δύνασαι· δρ. 2·) *Ἀνήλικον Μπέμπην* (Ἔλαβε, εὐχαριστῶ, ἐστείλα·) *Μακεδόνα Πρόσκοπον* (αὐτὸ εἶνε ἡ καθημερινή μου εὐχή: νὰ προσδεύουν ὅλα μου τὰ παιδιά)· *Ἑλληνικὸν* *Ἰδεῶδες* (ἀπὸ τυπογρ. λάθος σοῦ ἐσημειώθησαν 129 λύσεις ἀντὶ 133, ὥστε σοῦ ἀνήκει ἓν εὔσημον ἀκόμη·) *Θρακικὸν* *Ἰδεῶδες* (τὸ διεβίβασα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπομονή·) *Ἀκτινοβολοῦντα Ἥλιον* (ποῦ μάγαπᾷ τόσο πολύ, ὥστε ἄμα τύχῃ νὰ μὴ λάβῃ ἕνα Σάββατο τὸ φύλλον, τοῦ φαίνεται πῶς ἐχάλασε ὁ κόσμος!) *Κωνσταντῖνον Παλαιολ.* (ἐστάλη δελτάριον εἰς Δίμνην·) *Τρελλοαρσακειάδα* (τὸ βιβλίο τοῦ κ. Φαιδώνος — τὸ λέγει ἡ Ἀγγελία,—θὰ περιέχῃ καὶ τὸ δράμα, ὅπως ἐπαίχθη στὸ θέατρο, καὶ τὸ Διήγημα τοῦ «Μυστικοῦ τῆς Κοντέσσας Βαλέραινας»·) *Ἀρχιατσίγγανον* (τὸ ψευδώνυμον δὲν λέγεται· εἶνε μυστικό·) *Ὠραῖο Θαλασσοποῦλι* (μόνο ψευδώνυμο νὰ λάβῃ·) *Γόρδιον Δεσμὸν* (ξανάστειλα·) *Ἀγωνίδι* (εἶνε μέτρον γενικὸν καὶ θὰ ἐφαρμοσθῇ δι' ὅλους·) *Θριαμβ.* *Μεγαλοῦδ.* (ἔνα εὖγε γι' αὐτὴ τὴν παράστασι, πολὺ καλὰ διαλεγμένα τὰ κομμάτια·) *Βασίλειον τῶν Βουλγαροκτόνων*, κτλ.

Ρόδον τῆς Ἀνοίξεως, *Ὀδυσσέα*, *Ἄρην*, *Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ).

Χαλασμὸν Κόσμου, *Παπουτσομ.* *Γάτον*, *Πλοίαρχον Νέμον* (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *Πλὴν Σεπτ.* ἀπαντήσω εἰς τὸ *προσεχές*.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια τοῦ 17ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.)

328. *Λογοπαικτικὸς Λεξίγριφος*

Ἄ, ναί! σὲ μονὴ τώρα
Ἂν θέλεις σὺ νὰ πᾶς,
Θὰ εὕρῃς δίχως ἄλλο
Τὸ ἄνθος ποῦ ζητᾷς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου

329. *Στοιχειόγριφος*

Ἂν δὲν μ' ἔχῃ, δὲν θὰ εἶνε
Νόστιμα τὸ φαγητό σου.
Ἕνα γράμμ' ἂν μοῦ προσθέσῃς,
Γίγαντα θὰ ἰδῇς ἐμπρός σου.

Ἐστάλη ἀπὸ Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους

330. *Τρίγωνον*

1 2 3 4 2 5	Ὅπου μονὸς ὁ ἀριθμός,
2 3 4 2 5	Σύμφωνον νὰ τοῦ δάνῃς
3 4 2 5	Φωνὴν δὲ ὅπου ζυγός,
4 2 5	Τὸ Τρίγωνον νὰ κάνῃς.
2 5	Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Ἀκμῆς
5	

331. *Διπλῆ Ἀκροστιχίς*

Τὰ μὲν ἀρχικὰ ἤπειρος, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα βασιλεὺς τῆς Γαλλίας:

1, Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2, Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκή. 3, Θεὸς ἀρχαῖος. 4, Ἄνθος εὐώδες. 5, Ἀρχαία διάσημος πόλις. 6, Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 7, Ἀρχαῖος ποιητής.

Ἐστάλη ὑπὸ Ναπολέοντος Α'.

332. *Φωνηεντόλιπον*

πρτμ-πντ-τν-μτρκν-σ-γλσσν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μελίσσης

		6				λογ
6			6		λογ	λογ
6	ορ	6	ἕως	οὗ	λογ	ὁ λογ
					λογ	λογ
		6				λογ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνατελλούσης Σελήνης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 25 καὶ 26

212. Ἰούδας (ἡ, οὗ. δός.)

213. ΛΕΩΝ	214. ΚΑΛΗΙΝΟΣ	[ἄλς, λίνον, Βάαλ, ἶβις, Νᾶξος,	
ΕΑΝ			
ΩΝ	"Ὀρις, Σάββας.]— 215. Ἡ-		
Ν	δοναὶς ἔρσεις μὴ πολλὴ		

ξστω.—216. Τὰ καλὰ κόπους κτῶνται. (Τὰν. ἀλλὰ κόπ' εἰς κτὸν-ντέ.)

217. Ρόμβος-κόμβος.

218. ΘΕΙΟΣ	219. ΓΑΛΑΝΗ-ΑΙΟΛΟΣ	
ΕΛΟΣ	(ΓΑλν, ΛΑιμός, ΠεΛΟ-	
ΙΟΝ	πόνησος, ΑθρΗλιος, Ἀρ-	
ΟΣ	τιΝΟη, ἩρακλῆΣ.)—220.	
Σ	Ὅπου λαλοῦν πολλοὶ κο-	

κόροι, ἀργεῖ νὰ ξημερώσῃ.—221. Ἡ πεῖρα δίδει ἄριστα μαθήματα (ὑπ' ἠρ α-δεῖ διὰ-ρ' εἰς τὰ - μαθήματα.)

(ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ τοῦ 27ου καὶ 28ου φύλλου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ 44ον φύλλον. Ὅσοι δὲν τὰς ἔστειλαν ἀκόμη, ἔχουν ἕως τότε καιρὸν νὰ τὰς στείλουν, ἂν θέλουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν 17ὸν Διαγωνισμὸν Λύσεων τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.)

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάζετε καὶ τώρα περισσοτέραν «Διάπλασιν»: Παγοράζετε παλαιοὺς τῆς Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ ὡραιότερον ἀναψυκτικὸν διὰ τὸ καλοκαίρι, ἡ τερπνοτέρα αἰ· ἐπωφελεστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Διακοπάς.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ* καὶ *Κύπρῳ* Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἄκλα στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10, λέξ. 30 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφάλαια λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.)

[ΙΗ'—353]

Σοφία Δαζοπούλου, σοῦ εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα γιὰ τὴν ἑορτήν σου. ***Μανὸν***

[ΙΗ'—354]

Ἀγαπημένοι μου συνάδελφοι! Τὸ μόνο ψευδώνυμο ποῦ περιμένετε νὰ ψηφίσετε εἶνε τό:

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

[ΙΗ'—355]

Τρισεύγενη, μὴ κρίνας καλὸν νὰ διαπολογηθῶ εἰς τὴν συνεπείᾳ ραδιουργιῶν, ΙΗ'—297 Ἀγγελίαν σας, ἧς ὁ αἴτιος ἔσπευσε νὰ τὴν διαπολογήσῃ, σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν ἐπανόρθωσίν της καὶ εἰμὶ εἰς αἰ εὐγνώμων.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΛΟΞΙΑ

[ΙΗ'—356]

Ἐπειδὴ σκέπτομαι νὰ κάμω Λεύκωμα Μ. Μυστικῶν προτείνω ἀνταλλαγὴν εἰς ὅλους καὶ ὅλας:

Βοσκοπούλα τοῦ Πηλείου.

[ΙΗ'—357]

Ὑποβάλλω ὑποψηφιότητα μ' ἕνα μονάκριβο σκοπό: τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀγῶνος, ἐλπίζοντας πῶς ἡ καλαισθησία θὰ θριαμβεύσῃ

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

[ΙΗ'—358]

Συγκινημένος ἀπὸ τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν φίλων μου, ἐκθέτω ὑποψηφιότητα ὡς *ἀνεξάρτητος*, θερμοπαρακαλῶν ὁλόκληρον τὸν Διαπλασιόκοσμον νὰ τύχω τῆς ὑποστηρίξεώς του.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

[ΙΗ'—359]

Παραιτούμεθα τῆς «*Σιδηρᾶς Δημοκρατίας*».

Ψωφιδεύς, *Ὠραῖο Θαλασσοποῦλι*

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἐδιακρίθησαν φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 18—19 Σεπτεμβρίου.

Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Ν. Σουρόπουλος. Ἀήττητος Ἕλλην, Λιλὴ Αθ. Μίχα, Σκανδαλάκη, Γ. Κ. Σουρδάκης, Χρυσοῦς Αἰὼν· Ἄνθρ. Μ. Νόβακ.

ΑΓΥΙΑΣ: Π. Σ. Σταματόπουλος.

ΒΟΛΟΥ: Τιμημένο Τουφέκι.

ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Γόρδιος Δεσμός.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σ. Σταῦρος.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Π. Α. Κάσσης

ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Σουρόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Κατρομάδος, Κούλα Αλ. Ἀλεξάνδρου, Δημ. Παπαγγελῆς

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἰων. Κ. Γαλανόπουλος

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πίστης Παπαδόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκαλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: Πέτρος Α. Κάσσης ἐν Λαυρείῳ καὶ Ἄντ. Γεωργόπουλος ἐν Πειραιεῖ οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ-ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99